

ยักษ์โตโละโละโอ

เรื่องและภาพ • พัชรี มีสุคนธ์

กลอนสระการเรียนรู้-ภาษาไทย
นิทานสระ
สระโอะ
สระโอ
สำหรับชั้นประถมศึกษาตอนต้น

ยักษ์โตโวะโฮ๊ะโฮ๊ะ
เรื่องและภาพ พัชรี มีสุคนธ์

สำนักพิมพ์แพรวเพื่อนเด็ก

ในเครือบริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)

๓๗๘ ถนนชัยพฤกษ์ (บรมราชชนนี) เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ ๑๐๑๗๐

โทรศัพท์ ๐-๒๔๒๒-๓๓๓๓ ต่อ ๔๓๖๔, ๔๓๖๕ โทรสาร ๐-๒๔๓๔-๓๕๕๕, ๐-๒๔๓๔-๓๗๗๗, ๐-๒๔๓๕-๕๑๑๑

E-mail: info@amarin.co.th

สงวนลิขสิทธิ์หนังสือเล่มนี้ตามพระราชบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๓๗

ห้ามคัดลอกเนื้อหา ภาพประกอบ รวมทั้งดัดแปลงเป็นแถบบันทึกเสียง ตลับวีดิทัศน์

หรือเผยแพร่ด้วยรูปแบบและวิธีการอื่นใดก่อนได้รับอนุญาต

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ 978-974-289-612-6

เจ้าของ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)

กรรมการผู้จัดการใหญ่ ระริน อุทกะพันธุ์ ปัญจรุ่งโรจน์

บรรณาธิการอำนวยการ อุษณีย์ วิตกพันธ์

บรรณาธิการ ทัศนีย์พิศา จันทร์ธนกุล

ศิลปินผู้ออกแบบปก พัชรี มีสุคนธ์, อรณัญช์ สุขเกษม

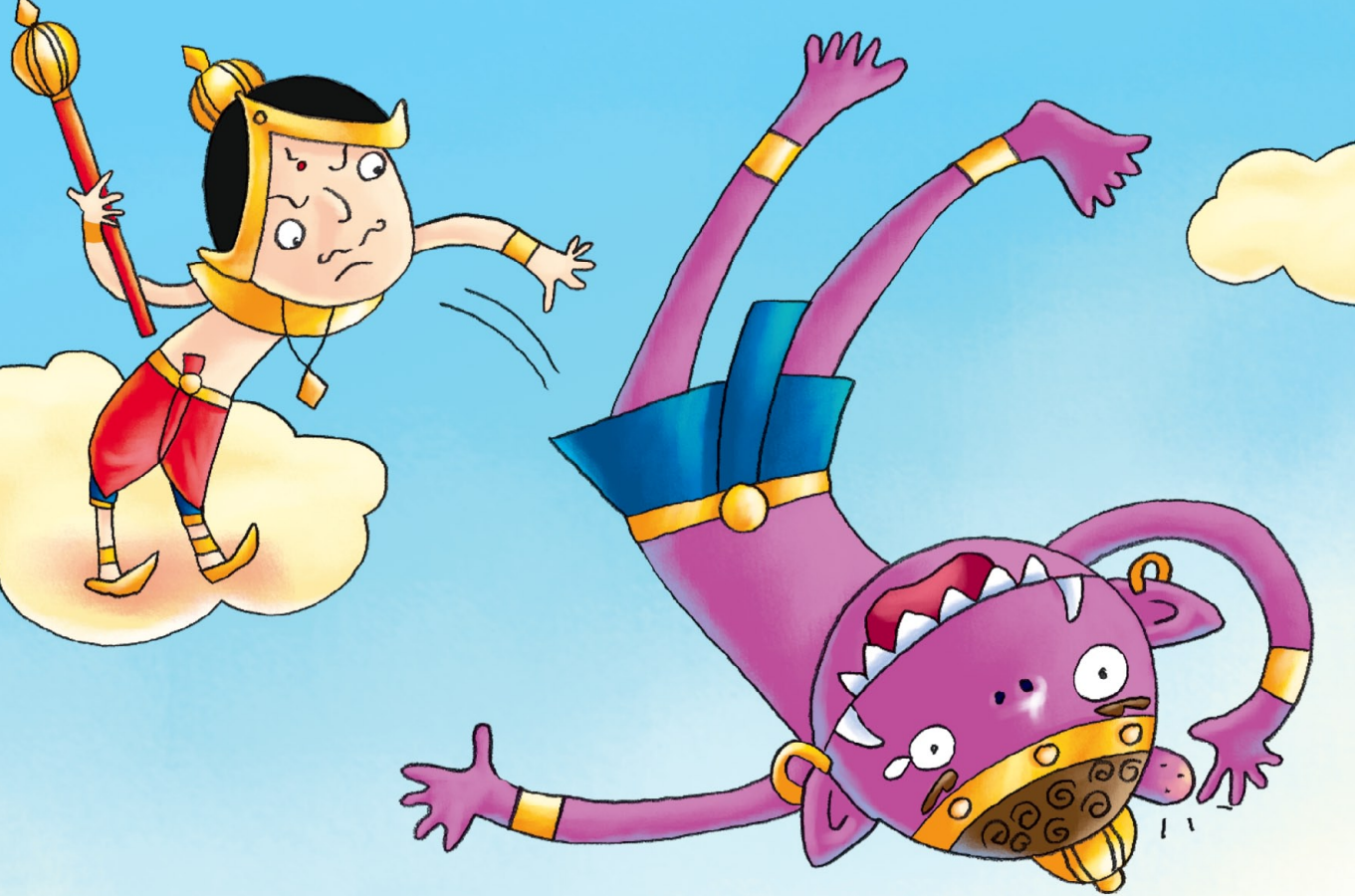
ยักษ์โตโวะโอะโ

ยักษ์โตโวะโอะโเป็นหนึ่งในชุดนิทานเสริมความรู้เรื่องสระ มีจุดประสงค์เพื่อเสริมทักษะภาษาไทยนอกห้องเรียน สร้างความรู้ควบคู่ไปกับความสนุกสนาน เนื้อหาว่าด้วยเรื่องการอ่านออกเสียงสระโอะและสระโอ โดยใช้นิทานเป็นตัวเดินเรื่อง นำเสนอในรูปแบบหนังสือภาพสำหรับเด็ก เหมาะสำหรับเด็กนักเรียนที่กำลังศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๓

ยักษ์โตทำงานเป็นเสารถีโม่ไฟให้เทวดาอยู่ข้างบันไดไปสวรรค์
ยักษ์โตเป็นยักษ์ขี้เกียจ ขี้โม้ และยังชอบแอบกินขนมโก้ของโปรดของเทวดา

เทวดาโมโหจึงเขกหัวยักษ์โตจนโน
จากนั้นก็โยนยักษ์โตลงมาจากสวรรค์

เทวดาส่าบให้ยักษ์โตไปอยู่เดียวดาย
ที่ภูเขาหัวโล้นแห่งหนึ่งบนโลกมนุษย์

ยักษ์โตร้องไห้โฮโฮ โห้ โถ โถ น่าสงสาร
ยักษ์โตนั่งเหงาเดียวดายไม่มีเพื่อนสักคน

ยักษ์โตจึ่งแต่งเพลงโก้ ร้องว่า...

“โวะโ๊ะโ๊ะโ๊ะ...

เป็นยักษ์โต โถ น่าเศร้ายใจ

อยากมีเพื่อนสักโหล

โวะ โ๊ะโ๊ะ โ๊ะ...คงสุขหัวใจ”

ยักษ์โตปลูกข้าวโพดแก้เหงา
รดน้ำพรวนดิน ได้ฝักข้าวโพด
โอโฮ ฝักโตโต

ปลูกแตงโม รดน้ำพรวนดิน
ได้ลูกแตงโม ใ้โฮ ผลโตโต

ปลูกส้มโอ รดน้ำพรนดิน
ได้ลูกส้มโอ
โอ้โฮ ผลโต๊โต

วันหนึ่ง ผุงกาหิวโซ่บินผ่านมา
ยักษ์โตเห็น เลยขนข้าวโพดมาให้กิน
กากินจนพุงโย้ ขอบใจยักษ์โต
ยักษ์โตชวนกาให้มาหาบ่อยๆ
จะได้ไม่เหงา

วันต่อมา ผงลิงหิวโซ ห้อยโหนมาจากไหนไม่รู้
ยักษ์โตเห็น เลยกยกแตงโมมาให้กิน ลิงกินจนพุงโย้ ชอบใจยักษ์โต
ยักษ์โตชวนลิงให้มาหาบ่อยๆจะได้ไม่เหงา

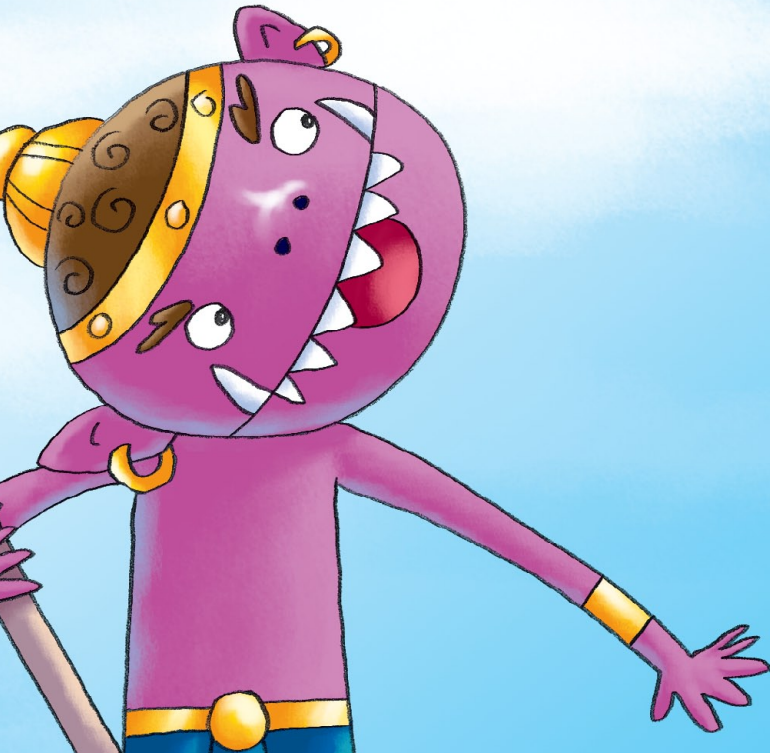

และวันต่อมา ช้างโขลงหนึ่งหัวโขไซ่ผ่านมา
ยักษ์โตเห็นช้างหัวโขไซ่ เลยกีบส้มโอมาให้กิน
ช้างกินจนพุงโย้ย่ ชอบใจยักษ์โต
ยักษ์โตชวนช้างให้มาหาบ่อยๆ
จะได้ไม่เหงา

โฮะ โฮะ โฮะ...

เทวดาบนสวรรค์หัวเราะชอบใจ
เห็นว่ายักษ์โตชยันและมีน้ำใจ
จึงอนุญาตให้กลับมาทำงาน
เป็นเสนาโປະไฟบนสวรรค์ดังเดิม

แต่ยักษ์โตขออยู่บนโลกมนุษย์ต่อไป
เพราะปลูกข้าวโพดผักโตโต
แตงโม ส้มโอ ผลโตโต
แล้วยังมีเพื่อนมาเล่นด้วยทุกวัน

ยักษ์โตร้องเพลงไก่ที่แต่งใหม่ว่า
“โวะ โ๊ะะ โอ...เป็นยักษ์โตแสนสุขใจ
มีเพื่อนเป็นลืบโหล โวะ โ๊ะะ โอ... ไม่เหงาเดียวดาย”

ผู้เขียนเรื่องและภาพ

พัชรี มีสุคนธ์

เกิดที่กรุงเทพมหานคร จบการศึกษาปริญญาตรีและปริญญาโท สาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นบรรณาธิการอิสระ เขียนเรื่องและวาดภาพประกอบหนังสือสำหรับเด็ก มีผลงานหนังสือสำหรับเด็กได้รับการตีพิมพ์ออกมามากมาย ปัจจุบันยังคงมุ่งมั่นสร้างสรรค์หนังสือเล่มใหม่ๆ ให้เด็กอย่างต่อเนื่อง

ผลงานรางวัล

มรดกคำแสนขยัน หนังสือเข้รอบนายอินทร์อะวอร์ด หนังสือภาพสำหรับเด็กปี ๒๕๕๐

ใครนะจะเก็บได้ รางวัลชมเชย นิทานสร้างเสริมคุณธรรม นานมีบุคส์อะวอร์ด ปี ๒๕๕๑

หัวกลมหาบ้าน รางวัลชนะเลิศ หนังสือภาพเสริมความรู้ นานมีบุคส์อะวอร์ด ปี ๒๕๕๔